

Iktatószám	Budapestre vonatkozó ujságcikkek	Osztályozás
	Szerző	Hely
	Cím <i>Kultura.</i>	Idő
	Forrás: <i>Bpest.</i>	Személy
<i>Bp.</i>	<i>1914 VII/16</i>	

72

"1914"

Kultura.

A Közmunkák Tanácsa végre hozzáfogott a nagyszabású építési program megvalósításához. Hogy egy-két nagy számmal jóllakjunk, megtudhatjuk, hogy az őszi meginduló építkezés negyvenötven millió téglát jelent, hogy lakásépítésre hét millió, iskolaépítésre nyolc és fél millió, összesen tehát tizenöt és fél millió korona áll rendelkezésre. Husz építkezésre hirdet pályázatot a Közmunkák Tanácsa, amelyek közül eddig csak hármat kezdtek meg, az építések nagyrésze tehát még hátra van.

Ezek a nagy számok nemcsak téglát és pénzt jelentenek, hanem a budapesti építőipar hatalmas föllendülését, friss vállalkozási kedvet, munkaalkalmat egy csomó embernek, új középületeket, iskolát, kórházat: kulturát.

Épít a közmunkatanács négy új bérházcsoportot, diákszállót, népotthont, tizenhárom iskolát, új kórházpavilonokat, szóval: eminens közszükségleteket elégít ki. Kétségtelen, hogy a fővárosi bérházak kisebb-nagyobb lakásai nem elegendők. Hiszen nagy összeköttetések kellene hozzá, hogy a tisztviselők valóban kapjanak is lakást a fővárosi bérházakban. A kórházainkról — egy-két modernebb kivételével, — nem sok jót mondhatunk. Hiábavaló az orvosok minden igyekezete, a betegek összezsúfolva fekszenek, a Szent István-kórházba hasonlóképp csak protekcióval lehet bejuttatni a szegény beteget, nem is

szólva a Rókus-kórházról, amely ott terpeszkedik a Rákóczi-ut derekán, foltosan, ütött-kopott mivoltában.

Igaz, hogy a város közepén elhelyezett kórháznak megvan a haszna, ezt a derék mentők tudják a kik nap-nap után megtöltik friss anyaggal a Rókust. De ennek az avatag épületnek mégsem ott van a helye. Előbb-utóbb le kell bontani s bármennyire elismerésre méltónak találjuk a közmunkatanács nagy építési programját, csodálkozva látjuk, hogy az öreg Rókusról megint csak megfeledeztek.

Ugyancsak modern terveket várunk az új iskolák építkezésétől is. De nemcsak a pedagógia és higiéné új elvei szerint épült iskolákat várunk, hanem az épületek művészi megoldását, magyar izlést, magyar lelket, nem szintelen, semmitmondó téglahalmazokat.

A diákszálló kérdése már régóta aktuális. Félünk tőle, hogy ez az intézmény, amely meglehetősen szűk és hideg lesz a bürokratikus kezelésben. Pedig ennek a jóléti intézménynek, amely a pesti diáknyomort, a legszomorubb, rosszul leplezett proletár-nyomorúságot lesz hivatva enyhíteni, nagyon közvetlennek, jóságosnak kell lennie, más-különből nem jelent többet, mint egy kívül-belül szépen kifosztott nagy épületet.

Most tehát friss erőre kaphat az építőipar. Egyik pályázat, árlejtési hirdetmény, versenytárgyalás a másikat éri, milliók kerülnek forgalomba, ezer meg ezer munkás kez kereshet kenyeret... Soha jobb időben nem indulhatott volna meg ez a nagyszabású építkezés. Kenyeret és kulturát ad — égető szükség van mind a kettőre.

(Köt. v. ...)